

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΔΑΦΔΑΦΗΣ ΦΡ. 10.

ΠΑΝΑΓΗΣ ΒΙΝΙΕΡΑΤΟΣ

Υπό δεινής νόσου προσβληθείς, απεβίωσε και έκηδεύθη μετά μεγάλης πομπής και δαπάναις του δήμου Κρανίων, ο Παναγής Βινιεράτος.

Χωρίς να ήναι δεινός τις ρήτωρ ή δημοσιογράφος, γοητεύων και σύρων τα πλήθη, ο Βινιεράτος, από της Ένώσεως και εν τῷ στενῷ κύκλῳ τῆς Κεφαλληνίας, και δὴ τοῦ Ἀργοστολίου, τοιαύτην ἤσκησεν ἐπιρροήν ἐπὶ τοῦ κυρίως λαϊκοῦ στοιχείου ὥστε νὰ καταστῇ μέχρι σήμερον ὁ μεγαλείτερος τῶν κομματάρχων ἐν Κεφαλληνίᾳ και ὁ μόνος ἐν Ἀργοστολίῳ συγκεντρώσας ἐν τῷ προσώπῳ του ἰσχὺν ἐκλογικὴν μεγάλην και ἀδιάσειστον.

Ἡ δύναμις του ὑπῆρξεν ἐν τῇ πενίᾳ του και ἐκορυφώθη διὰ τοῦ κατ' αὐτοῦ ἀμειλίχτου πολέμου τῆς ἀρχοντικῆς τάξεως.

Διότι ὑπῆρξε διαίρεσις τάξεων ἐν Ἀργοστολίῳ κατὰ τὸ μείζον διάστημα τῶν ἐκλογικῶν ἀγώνων τοῦ Βινιεράτου, ἀγώνων οἵτινες ἤγαγον τὸ ὄνομά του ἐκτὸς τοῦ δήμου Κρανίων και ἐξω ἀκόμη τῆς Κεφαλληνίας.

Εἰς τοὺς ἀγῶνας τούτους, κατὰ τοὺς ὁποίους ὁ Βινιεράτος ὑπῆρξεν ἡ σημαία τῆς συγκεντρώσεως τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου, πλέον ἢ ἀπαξ συμμαχίαι χρήματος και κυβερνητικῆς ἰσχύος συνετρίβησαν. Τετράκις ὁ Βινιεράτος ἐξελέγη δήμαρχος και δὲς βουλευτής. Ὑπῆρξεν ὁμῶς ὑποψήσιος πάντοτε, συνεχίζων

ἀδικοκῶπως τὴν πολιτικὴν δρᾶσίν του. Εἴτε ἀμέμπτως διευθύνων και διαχειριζόμενος τὰ τοῦ δήμου, ὅπως κατὰ τὰς συμφοράς τῶν σεισμῶν και εἰς ἄλλας ἀνωμάλους περιστάσεις, εἴτε μετέπειτα εἰς θυελλώδεις ἐποχὰς ἀχαλινώτου κομματικοῦ ἀνταγωνισμοῦ δράσας, ὑπῆρξε πάντοτε τὸ πολιτικὸν εἶδωλον μεγάλης μερίδος τῶν ἐργατῶν, τῶν ἀγοραίων, τῶν πτωχῶν ἐν γένει, διότι τούτους ἰδίως ἐκολάχευσε, τούτους ἐπεριποιήθη, μετ' αὐτῶν συνέπασχε, πτωχὸς και οὗτος, στερηθεὶς πολλάκις και αὐτὸν τὸν ἐπιούσιον.

Ὑπῆρξεν ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ κατὰ τοῦ Βινιεράτου και τῆς λαϊκῆς μερίδος λυσσώδης πόλεμος εἶχεν ἡλεκτρίσει πᾶσαν καρδίαν συμπαθοῦσαν πρὸς τὰ πλήθη τῶν ὑποδεεστέρων, και ἐκ τῆς πείσμονος και κρατερᾶς ἀμύνης προέκυψαν κάποτε ἐλπίδες πολιτικῆς ἐργασίας παρομοίας πρὸς τὴν τῶν προηγμένων κοινωνιῶν. Ὁ χρόνος ὁμῶς μετέτρεψε τὰ πράγματα, και ἐλατήρια ἐλκυστικώτερα τῶν δοξασιῶν και τῶν πεποιθήσεων ἡλλοίουν βαθμηδὸν τὴν σημασίαν τῶν ἀγώνων και παρεμόρφονον ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸν ἀρχικὸν χαρακτῆρά των.

Τὴν μεταβολὴν δὲ τῶν ἐκλογικῶν ἡθῶν παρ' ἡμῖν ἠκολούθησε τοιαύτη μετατροπὴ ὄρων, ὥστε κατὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ Βινιεράτου, τὸν ὁποῖον λαϊκὴ ἀγάπη, προσωπικαὶ συμπάθειαι, πολιτικοὶ ὑπολογισμοί, μεγαλοπρεπῶς συνώδευον εἰς τὸν τάφον, οἱ ἀμειλίχτωτεροι τῶν πάλαι πολεμίων του διηγωνίζοντο περὶ τὸ φέρετρόν του ἀμιλλώμενοι τίς πρῶτος νὰ προσφέρει φόρον σεβασμοῦ πρὸς τὸν κηδεύμενον ἄνδρα.

Ἡ ἰδέα εἶχε κηρυσθῇ πρὸ πολλοῦ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΕΠΙ ΤΟΥ
Ι. Α. Κ. Β. Α. Τ. Ε. Ι. Ο. Σ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΕΠΙ ΤΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1Σ4Υ1Φ30072

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΒΙΝΙΕΡΑΤΟΥ

Μεγαλοπρεπής και επιβάλλουσα ἐγένετο τὴν πρωίαν τῆς παρελθούσης Τετάρτης ἡ κηδεία τοῦ γηραιοῦ πολιτευτοῦ.

Ἀμα τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ προσκληθὲν ἐκτάκτως τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐψήφισε παμφηφεί, νὰ ἐκφρασθῶσιν εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀποθανόντος συλλυπητήρια ἐκ μέρους τοῦ Δήμου· νὰ ἀνηρτηθῇ μεσίστιος ἢ σημαία εἰς τὸ Δημοτικὸν κατάστημα ἐπὶ διήμερον, νὰ κατατεθῇ δαπάνη τοῦ Δήμου στέφανος καὶ νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐν σώματι τὴν κηδείαν, νὰ πληρωθῶσιν δὲ ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ ταμείου ὅλα τὰ ἐξόδα τῆς κηδείας.

Περὶ τὴν δεκάτην ὥραν ἐγένετο ἡ ἐκφορά τοῦ λειψάνου παρακολουθοῦντος ἐν συγκινήσει ἀπείρου κόσμου.

Διμοιρία τῆς ἐνταῦθα φρουρᾶς ὑπὸ τὸν ἀνθυπολοχαγὸν κ. Παῖζην, παραταχθεῖσα κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐκφορᾶς πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ ἀποθανόντος, ἀπέδωκεν αὐτῷ τὰς κεκανονισμένας τιμὰς, φέροντι τὸν ἀργυροῦν σταυρὸν τοῦ Σωτήρος.

Στέφανοι κατετέθησαν οἱ ἐξῆς:

- 1.) Τῆς λαϊκῆς μερίδος Ἀργοστολίου.
- 2.) Τοῦ λαοῦ Ἀργοστολίου.
- 3.) Τοῦ Δήμου Κρανίων.
- 4.) Τοῦ κ. Α. Μομφερράτου ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.
- 5.) Τοῦ κ. Α. Ῥωμάνου τέως ὑπουργοῦ.
- 6.) Τοῦ Γερ. Ἀρσένη Τσιρόλια.
- 7.) Τοῦ Φωκίονος Κολαίτη.
- 8.) Τοῦ Παναγῆ Φωσκαρίνη.
- 9.) Τοῦ Γερασίμου Ἀντύππα.

Τὰς ταινίας τοῦ φερέτρου ἐβάσταζον ὁ κ. Δήμαρχος Λουκάτος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κ. Σ. Κεσμετάτος, ὁ πολιτικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ κ. Ῥωμάνου κ. Ν. Τρωϊανός, ὁ ὑποψήφιος βουλευτὴς κ. Κωνσταντῖνος Γεράκης καὶ ὁ δικηγόρος κ. Νικόλαος Χαριτάτος.

Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία, χοροστατοῦντος τοῦ Σ. Ἐπισκόπου Δαμασκηνοῦ, ἐψάλλη εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Νικολάου τῶν Ἑένων.

Διαρκούσης τῆς κηδείας, ὅλα σχεδὸν τὰ κατὰστημα τῆς ἀγορᾶς καὶ τινα τοῦ λιθοστρώτου, ἀνῆρτησαν μελανὰ σήματα.

Τὸν Βινιέρατον εἰλικρινῶς ἐκλαυσαν, ὁ ὄχλος ὁ ὅποιος τυφλῶς τὸν ἠγάπησε διότι ἦτο ἄξιος τῆς ἀγάπης του καὶ οἱ ἄνθρωποι τῶν φιλελευθέρων ἀρχῶν οἱ ὅποιοι ἐν τῷ προσώπῳ του ἐβλεπον θριαμβεύουσαν τὴν ιδέαν των.

Ὁ Γζάννης κι' ὁ Μαρῆς,
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ. — Πάμε λοιπὸν, μωρὲ Μαρῆ, κι' ἐμεῖς στὸ πανηγύρι
νὰ ἰδοῦμε τὴν ἀδυναμιὰ πῶχουν οἱ καλογῆροι,
νὰ ἰδοῦμε τοὺς μονάζοντας πνευματικούς πατέρας
καὶ νὰ καλυσχίσωμεν τὰς ἐαυτῶν γαστέρας·
ἐν μέσῳ δὲ τῶν λογικῶν προβάτων κι' αἰγιῶν,
νὰ βροῦμε καὶ τὸ Χρύσανθο τῶν Πέντε Πηγαδιῶν.

Πάμε νὰ προσκυνήσουμε κι' ἐμεῖς τὸν Θεοφόρον
ποῦ ἡ περιουσία του καὶ τὰ ὑπάρχοντά του,
ἐτάχθησαν εἰς ὄφελος πατέρων διαφόρων
ποῦ σωτηρίαν ψυχικὴν ἐζήτησαν κοντά του·
Πάμε νὰ φύγῃ ἀπὸ μᾶς ὁ δαίμων ὁ κακός
πρὶν εὖρῃ ἀραλῆκι
ἐντός μας νὰ κουβαλιστῇ οἰκογενειακῶς
χωρὶς κανένα νεῖκι.

Ἄς πάμε στὴν πανήγυρη τοῦ θείου τοῦ βλαστεῦ
νὰ ἰδοῦμε καὶ τὰς ἀδελφὰς τὰς νύμφας τοῦ Χριστοῦ
ποῦ ἐν τῷ μέσῳ οὐρανοῦ καὶ γῆς μετεωρίζονται
καὶ μεταξὺ των ταχτικὰ, θεοπρεπῶς ὑβρίζονται.

Νὰ πάρωμε καὶ τὴν εὐχὴ
τὴν τῆς Ἡγουμενίσσης,
ποῦ τὴν πικραίνει τὴ φτωχὴ
μὲ τὰς συχνὰς μηνύσεις

Στὴν ἀγία του λάρνακα γονατιστοὶ νὰ πέσουμε
καὶ νὰ ταχτοῦμε, βρὲ Μαρῆ, καὶ νὰ παρακαλέσουμε,
πρῶτος κι' ἐταῦτην τὴ φορὰ ὁ Ἄθως νὰ πιτύχῃ
γιὰ νὰ ζηλέψουν πανταχῶ τοῦ τόπου μας τὴν τύχη.
Πάλιν εἰς ἀξιώματα μεγάλα ν' ἀριθάρῃ
καθὼς καὶ πάλιν ἐφθασε, καθὼς καὶ πρὶν ἀνῆλθε,
κι' ὅταν χτυπᾷ τὸ πύργον τοῦ γὰ νὰ ζητήσῃ χάρι,
ν' ἀκούῃ ἀπὸ τοῦ δοῦλο του «ὁ κύριος ἐξῆλθε!»

ΕΚΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΕΚΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ Π. Η ΤΟΛΛΥΣ

Νά δεηθῶλεν ἐκτενῶς καὶ γιὰ τὸ Μομφερράτο·

— ἄλλο γαρούφαλο κι' αὐτὸς ἄλλο Κωστανινάτο!—

— Μ' αὐτὶς μωρὲ τοῦλάχιστον εἶν' ἄνθρωπος γραμμάτων·
εἶν' ἐπιστήμων ἄριστος μορφώσεως τελείας·

ἔβγαλε τὸ 'Ενεχὶκὸν καὶ πλῆθος συγγραμμάτων.

Γ. — Ἐμεῖς δὲν ἐνεχόμεθα σ' αὐτὰς τὰς ὠφελείας.

==

Χόρτασε μὲ συγγράμματα, μὲ νομικὴ σοφία!

Στὸν τόπο μας μ' αὐτὰ ποῦ λὲς τί ὄφελος γενιέται;

Ἐβγαλε κι' ὁ Καλλίνικος τὴν Πατριδογραφία

κι' ὁ κύριος Εὐάγγελος τὴν Πέτρα ποῦ κουνιέται!

Τόσον καιρὸ ποῦν ὑπουργός, τί ἔκαμε βρὲ χάχα;

Στὴν θέσιν ἐπαίεφερε τὸ Μπαρτσαβιά μονάχα

==

Στὸν Ἅγιο τὸν εὐσπλαγχνό ἱκέτης θὰ προστρέξω
μήπως φλορέντσα, βρὲ Μαρῆ, πέση στοὺς Πρόνους ἔξω
καὶ μᾶς κρυώσῃ ὁ γιαντρός ὁ σεβαστὸς παπούλης
καὶ χάσουμε τὴν δύναμιν τῆς ἐνεργείας οὐλῆς.
Στὸν Ἅγιο θὰ δεηθῶ μὲ δακρυσμένο μάτι,
σῶν ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ νὰ μᾶς διαφυλάττῃ
τὸν πάππο μας τὸν προσφιλεῖ, τὸν πάππο τὸν κολεῖ
πῶφτασε καὶ τὸν Κέφαλο τὸν πρῶτο βασιλέα.

==

Μ. — Κι' ἐγὼ πολὺ τὸν ἀγαπῶ, βρὲ Γιάννη τὸ παππούλη
ποῦ τὰ κλαψιάρικα παιδιὰ τὰ βάνει στὸ σακκούλι.

Γ. — Πρέπει λοιπὸν νὰ βάλουμε ὅλη μας τὴν αὐτὴ
ἐφέτο νὰ στελιάσουμε τὸν πάππο βουλευτὴ
γιατί θὰ εἶναι ἄδικον καὶ προσβολὴ μας κάπως,
ἀπὸ μπεμπέδες τοῦ βυζιῦ νὰ νικηθῇ ὁ πάππος!

==

Στὸν Ἅγιο γονατιστοὶ
νὰ πέσουμε γιὰ τὸν Κωστῆ
τὸ ζωηρό μας τὸ πουλί,
τὸ ζωηρό μας φίλο,
ἂν μᾶς προσβαλοῦν στὴ Βουλὴ
νὰν ἓνας καὶ γιὰ ξύλο.

==

Μ. — Ὁ Κώστας εἶναι βουλευτὴς ἀπὸ τὰ τώρα Γιάννη,
κι' ἔτσι μὲ δίχως νὰ ταχτῇς ἡ δέησίς σου πιάνει

Γ. — Τότε λοιπὸν νὰ πάρουμε κερί γιὰ τὸ Σπινέλη.

Μ. — Βρὲ δὲ βαριέσαι νὰν τὸ λὲς εὐτε κι' αὐτὸς δὲ θέλει
γιὰ τὸ Σπινέλη τάματα.

νὰ λὲς πῶς ἀπαιτοῦνται;

Μ' αὐτὰ δὲν εἶναι πράγματα

διὰ νὰ συζητοῦνται!

Ὁ Διονυσάκης τίθεται ἐκτὸς ἀμφιβολίας.

Γ. — Τὰ ἴδια μούπε κι' ὁ Κλαδάς κι' ὁ κύριος Ἡλίας!

==

Νά κάμω γιὰ τὸ Θεόδωρῆ τοῦλάχιστον σκουτέλα;

Μ. — Ὁ Θεόδωρῆς μὲ τὸ κρυφὸ καὶ μὲ τὴ μπαγατέλα
τὴν ἔχει τὴ γαῖδεῦρα τοῦ, μού φαίνεται δεμένη,

Γ. — Τότε λοιπὸν δὲν μένει·

παρὰ νὰ γίνῃ αἵτησις διὰ τὴν σωτηρίαν
τοῦ νῦν εἰς χεῖρας ἔχοντος τὴν αὐτοκρατορίαν.

==

Μ. — Γιὰ τὸν κλεινὸν διάδοχον ἀμφιβολίαν ἔχεις;

Μὰ τότε πόρρω, φίλε μου, τοῦ πράγματος ἀπέχεις!

Μέγας ὁ ἐνθουσιασμός

διὰ τὸν νοσφώτιστον·

ὁ δὲ πενθὼν Ἰσλαμισμός

καθῆκον ἔχει πρῶτιστον,

στῶν εὐγενῶν τὴ βᾶχην,

διὰ παντὸς ἀθάνατον τὸν μακαρίτην νάχη.

==

Ἐμεῖς δὲν θὰ τὰ χάσουμε, βρὲ Γιάννη μου βεζύρη·
κι' ἂν ὁ Μωάμεθ πέθανε, εἶν' ὁ Ἀχμέτ χαζήρι.

Μὲ νέας δάφνας ὁ γιαντρός

τὸν θρόνον θὰ κοσμίῃ

τοῦ μεταστάντος τοῦ πατρός,

δὲν Ἀννινὸς ἐμίσει

καὶ Μπλέσας ἀνατρίγιαζε κι' ἐφθόνουν εἰ αὐθέντες
ποῦ νῦν τὸν προσεκύνουσιν ἐξ Ἀθου τυφλωθέντες!

==

Γ. — Τότε λοιπὸν, μωρὲ Μαρῆ.
πρέπει νὰ πάρουμε κερί
γιὰ τὸν Καβαλιεράτο.

Μ. — Αὐτὸς εἶν' ἰσχυρότερος κι' ἀπὸ τὸ Μομφερράτο·
αὐτὸς ἐργάζεται σοφὰ
κι' ὁδηπορεῖ κρυφὰ, κρυφὰ
καὶ σὰ φτωχοκαλόγηρος μαζώνει δηκονάρια.

Γ. — Ὡ ποῦ νὰ μοῦ σὲ δέσουνε στ' Ἅγιον τὰ φανάρια
ποῦ κἀνεις μὲ τὰ λόγια σου τὸν ἄνθρωπο νὰ σκάσῃ!
Ὅλα λοιπὸν θὰ μένουνε; Κανένας δὲ θὰ χάσῃ;

Μ. — Ἐγὼ θαρρῶ καὶ οἱ ὀχτὼ πῶς εἶναι καμωμένοι
Γ. — Κι' ἐξέχασες μωρὲ κουτὲ τὸ φούρναρη ποῦ μένει;
Ποτὲ δὲν ἐπερίμενα νὰν τὸν ἀλησμονήσης!
Κι' εἶναι μωρὲ καλλίτερος ἀπ' ὅλους ὁ Διονύσης!
Αὐτὸς κι' ἂν ἐπιτύχενε χαρὰ στὴν ἐπαρχία!
Ἴσως νὰ ἐσωζώμεθα μ' αὐτὴν τὴ φουρναρχία
ἀφοῦ μὲ τόσα πρόσωπα σημαντικά κι' ἀνώτερα,
ἐπήκαμε στὸ διάολο μιὰ ὥρα γληγορώτερα!

— x x x x —

Τραγουδι γιὰ τὴν Παλική,
ποῦ μᾶς τὸ στέρνουν ἀπὸ κεῖ.

Στὸ Ληξούρι μας Μολφέτα,
πᾶν' τὰ πράγματα περφέτα,
Σιγοῦρος δὲν εἶναι κανεὶς
παρὰ ὁ Στέλιος ὁ Τζανῆς,
ὁ Στέλιος μὲ τὸ βελαδί
ποῦ σὰ γαρῶλε τσιπουρδεῖ.
Ὁ λέωντας ὁ Λοχαγός,
πὲς πῶς ἐγίνηκε λαγός.
Ἄν ῥωτᾷς γιὰ τὸ Φορέττη,
εἶναι μ' ἐξ ἡ γράδα ζέστη
κι' ὁ γι α τ ρ ὁ ς τοῦ κάνει κοῦρα
ὅλο καὶ μὲ τὴν τσεκοῦρα.
Ὁ Ἀλιβιζατος τρέχει
καὶ τ' ἀπάντεχα παντέχει.
Τ' ἀγκωνάρια γράφουν ὅλα.
« Καληνύχτα Τσαγκαρόλα!
Καληνύχτα σοῦ ἀφῆνω
εἰς τὴν κλίνην ὅπου μένεις,
πᾶν γι' ἀγριοκυκουτσεσ
καὶ νὰ μὴ μὲ περιμένης. »
Ὁ κομψὸς ὁ Μαντζαβίνος
εἶναι, μωρὲ γέ μου, φίνος!
Καὶ τραβάει στοὺς χωριάτες
ὅλο νότες βαριάτες.
Τέλος γιὰ τὸ Μονοκροῦσο,
κάνουμε συνεισφορά
νὰν τοῦ φτιάκουμε κολέτο
καὶ βελάδα μὲ ὄρα,
ποῦ θὰ πάῃ στὴν Ἀθῆνα
κι' ἀπὸ βήματος θὰ πῇ,
« ὁ π ω σ δ ῆ π ο τ ε , β ε β α ῖ ω ς
τ ῆ λ ο ς π ᾶ ν τ ω ν , π α ν ᾶ π ῆ ! »

Ληξουριώτης κορυφαῖος
Καβολοζουμόρουφατος.

— x x x —

ΑΡΓΗΣΕΣ !

Ἀργήσες· πολὺ ἄργησες
σ' ἐμένα νὰ πιστέψης,
τὴν πονεμένη μου καρδιά
νὰ ἔλθῃς νὰ γιαιτρέψης,
ἐνῶ ἐγὼ τριγύρω σου
σὰν τὴ μικρὴ τὴ φέλα
ξεψύχουνα στὴ φλόγα σου
ὅλος ἀγάπη... τρέλλα.
Τώρα μοῦ λὲς πῶς μ' ἀγαπᾷς
μὰ δὲν εἰξέρεις, μόνη
πῶς μῶμειν' ἀφ' τὸ κάψιμο
ἢ ἔρμη καρδιά μου σκόνῃ!

ΚΗ. Τσιτσέλης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μόλις συνελθόντες ἐκ τοῦ πλήξαντος ἡμᾶς δυσ-
στοχήματος τοῦ θανάτου τοῦ πεφίλημένου πατρός
μας σπεύδωμεν διὰ τοῦ παρόντος νὰ ἐκφράσωμεν
τὰς ἐκ μέσης ψυχῆς ἀπείρους εὐχαριστίας μας πρὸς
πάντας τοὺς συμμετασχόντας τῆς θλίψεως ἡμῶν.

Ἡ οἰκογένεια Π. ΒΙΝΙΕΡΑΤΟΥ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΥ ΝΑΥΑΓΙΟΥ.

Ἐν Πειραιεὶ καὶ εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν πλει-
στηριασμῶν ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Συμβολαιογράφου
Νικολάου Βουτυρά ἐκπαιδύονται τὴν Κυριακὴν 20
Ὀκτωβρίου 1902 ἀπὸ τῆς 10 π. μ. μέχρι τῆς με-
σημβρίας εἰς ἐκούσιον πλειστηριασμόν ὑπὸ τῆς ἀσ-
φαλιστικῆς ἐταιρίας « Ῥωσσία » τὰ ναυάγια τοῦ τὴν
12 Σεπτεμβρίου ε. ε. ἐν τῇ θέσει ἅγιος Γεώργιος
παρὰ τὴν νησίδα Βαρδιάνοι τῆς Κεφαλληνίας ναυα-
γήσαντος ἀτμοπλοίου « Σύρος » ἐφ' ὅσον ταῦτα μέ-
χρι τῆς σήμερον ἐπὶ τοῦ τόπου τοῦ ναυαγίου εὐρί-
σκονται καὶ εἰς ἣν κατάστασιν διατελοῦσιν Ἡ ὀρι-
στικὴ κατακύρωσις διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐγκρισιν τοῦ κ.
Ἀχιλλέως Κορέσση διευθυντοῦ τῶν ἐν Ἑλλάδι πρα-
κτορείων τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐταιρείας « Ῥωσσία ».

Στὸ κατάστημα ἐκεῖνο τ' Ἀβλιχάκη τὸ γνωστὸν,
π' ἀπὸ ἐξοχα κασμίρια εἶναι πάντοτε μεστὸν,
τμῆμα ῥαπτικῆς ἐφέτος συνεστήθη, ὃ ἐστίν,
μ' ἕναν κόπτην Ἀθηναῖον κι' ἄριστον ἐφαρμοστήν.
Τὸ λοιπὸν ἀκούσατέ το φίλοι τοῦ καλλωπισμοῦ
πῶς μονάχα στ' Ἀβλιχάκη μὲ τὴ μόδα θὰ ντυθῇτε,
θαῦρετε καὶ τὰς τιμὰς τοῦ ἀνευ συναγωνισμοῦ,
κι' οὔτε λόγος δὲν ὑπάρχει πᾶς θὰ ἐνθουσιασθῇτε.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΥΠΟΣ ΛΕΟΝΤΟΣ Ν. Η. ΚΟΥΤΣΙΣΙΑΝΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

